

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: Integral Travel BG d.o.o., se sídlem Zmaj Jovina 26, Novi Sad, Srbská republika

zastoupeného: JUDr. Ing. Ondřej Horázný, advokát, se sídlem Ondříčkova 1304/9, Praha 3

proti

žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, se sídlem Praha 4, Kongresová 2

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Řízení se z a s t a v u j e** v části, kde žalobce požadoval, aby soud nařídil obnovení stavu před zásahem (bod 2. žalobního návrhu).
- II. Ve zbytku se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se podanou žalobou (po částečném zpětvzetí, kde soud pod výrokem I. řízení zastavil) domáhal prohlášení nezákonnosti zásahu, který spočíval v tom, že dne 9. 11. 2017 byla vybrána kauce ve výši 50 000 Kč z důvodu poškozené či chybějící plomby tachografu, o čemž bylo téhož dne vydáno potvrzení č. 016657.

[2] V žalobě žalobce označil jako žalovaného součást policie – Obvodní ředitelství policie hl. m. Prahy – dopravní inspektorát, což dalším procesním úkonem opravil na označení součásti policie uvedené v záhlaví rozsudku.

[3] V žalobě ohledně nezákonnosti zásahu uváděl, že policie je oprávněna ke kontrolám, kdy policista při stanovení kauce je povinen důvod uložení kauce odůvodnit. V příslušném potvrzení však podle názoru žalobce policista žádný důvod neuvedl, pouze doslova citoval ustanovení zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o silniční dopravě*“), konkrétní důvody zde uvedeny nejsou. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2017, čj. 4 As 6/2014-27, když jeho závěr je na danou věc přiléhavý, neboť v potvrzení není uveden ani stručný důvod. Není zde uvedeno, na základě čeho policista dospěl k závěru, že se žalobce bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, samotná skutečnost, že se jedná o zahraničního dopravce, takovým závěrem není. Policista nezajistil tlumočníka, čímž bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces.

[4] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou (k části žaloby, která nebyla vzata zpět), namítal nesprávné označení žalovaného, což žalobce svým procesním úkonem napravil, a dále uváděl, že policista stanovil kauci v zákonem stanovených mezích, když za příslušný přestupek je možné uložit pokutu až do výše 350 000 Kč, a vzal v úvahu, že žalobce nepřistavoval vozidlo k provádění dvouleté periodické prohlídky kontrolního zařízení, čímž porušil Evropskou dohodu o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR). Policista tak přihlédl k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a rozsahu způsobené škody podle ust. § 35c odst. 1 zákona o silniční dopravě. Dále uváděl, že v písemném potvrzení podle ust. § 35c odst. 2 písm. a) zákona o silniční dopravě musí být uveden důvod uložení kauce, což uvedl („*jedná se o zahraničního dopravce, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle zákona č. 111/1994 Sb. a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné*“). Žalovaný poukazuje na týž rozsudek Nejvyššího správního soudu, co žalobce, přičemž podle jeho názoru zde podmínka stručného a srozumitelného vyjádření byla naplněna („*jedná se o zahraničního dopravce*“). Zjištění, že se jedná o zahraničního dopravce, nemůže než v orgánech veřejné správy nevzbudit důvodné podezření, že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě by vůbec nebylo možné, což platí tím spíše, že Česká republika nemá uzavřenou žádnou bilaterální smlouvu se Srbskou republikou, takže by příslušné ustanovení zákona byla fakticky nerealizovatelné. Ohledně porušení práva na spravedlivý proces podle článku 6 bod 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod žalovaný uvedl, že v daném případě se jednalo o postup před zahájením příslušného sankčního řízení, kde řízení je cele upraveno zákonem o silniční dopravě, nelze tak aplikovat ust. § 147 správního řádu (žalovaný poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. května 2014, čj. 9 As 37/2014-43). Řidič vozidla neučinil žádné prohlášení, že by neovládal český jazyk a

podepsal příslušný protokol, proto policista neměl důvod k tomu, aby na místě jednání zajistil tlumočníka.

[5] Při hodnocení důvodnosti žaloby soud vycházel z potvrzení o převzetí kauce č. 016657, v němž je uvedeno, že kontrola proběhla dne 9. 11. 2017, kauce byla stanovena ve výši 50 000 Kč, jako důvod je uvedeno vyjádření, které citoval žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedené shora. Potvrzení je podepsáno řidičem.

[6] Městský soud v Praze přezkoumal postup žalovaného, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (ust. § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[7] Podle ust. § § 35c odst. 1, 2 zákona o silniční dopravě: „(1) Orgány Policie České republiky nebo celní úřady jsou při provádění kontroly a státního odborného dozoru podle tohoto zákona oprávněny vybírat kauci v rozmezí od 5 000 Kč do 100 000 Kč od dopravce, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle tohoto zákona, nebo od fyzické osoby podezřelé ze spáchání přestupku podle § 34e odst. 1 písm. a), je-li důvodné podezření, že se budou vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné. Při stanovení výše kauce se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a rozsahu způsobené škody. (2) Při výběru kauce orgány Police České republiky nebo celní úřady poučí řidiče, který pro účely vybírání kauce zastupuje dopravce, o důsledku vybrání kauce a vystaví ve 4 vyhotoveních písemné potvrzení o převzetí kauce, ve kterém musí být uveden důvod uložení kauce, její výše a správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o přestupku, a protokol o výsledcích kontroly.“

[8] V posuzované věci se jak žalobce, tak i žalovaný, dovolávají právních závěrů, které vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. 4. 2017, čj. 4 As 6/2014-27, přičemž každý z nich dospěl k jiným závěrům. Zdejší soud při hodnocení důvodnosti podané žaloby z tohoto rozsudku rovněž vychází a na něj odkazuje, a dospěl k závěru, že důvod pro příslušný postup (tedy důvod uložení kauce, jak jej vymezuje ust. § 35c odst. 2 písm. a) zákona o silniční dopravě), v potvrzení vystaveném policistou uveden byl takovým způsobem, který ob stojí i při soudním přezkumu. Tímto důvodem je uvedení, že se jedná o zahraničního dopravce. Vzhledem ke skutečnosti, že zjištěný přestupek umožňuje uložení citelné sankce (pokuty do 350 000 Kč), je podle názoru soudu v případě zahraničního dopravce, který pochází ze státu, s nímž nemá Česká republika uzavřenou žádnou bilaterální smlouvu o případné pomoci při postupu v přestupkovém řízení a nejedná se o stát Evropské unie, dostatečným důvodem již ta skutečnost, že se jedná o takového dopravce. Tento důvod je podle názoru soudu v situaci, kdy policista zjistí poměrně závažný přestupek, dostatečným důvodem, aby naplnil důvodnou obavu, že se přestupce bude vyhýbat řízení či by vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě by nebylo vůbec možné, což je dáno právě statutem dopravce a jeho domovským státem ve vztahu ke zjištěnému přestupku a hrozící vysoké sankci. Reálná vynutitelnost případné pokuty je pak ve vztahu k takovému dopravci omezena již těmito skutečnostmi, a proto pokud důvod pro uložení kauce spočíval v takovém zjištění (podezření ze závažného přestupku s vyšší sankcí, zahraniční stát

dopravce), jednalo se o důvod podle zákonného ustanovení a k takovému postupu byl zasahující policista oprávněn.

[9] Pokud žalobce namítal, že řidič vozidla nerozuměl česky, pak je nutné uvést, že není z potvrzení patrné, že by tuto skutečnost na místě kontroly namítal, naopak protokol podepsal. Na místě tak zjevně nevyvstala žádná okolnost, která by mohla vést k tomu, že by řidiči byl opatřen tlumočnický do jazyka, jemuž rozumí, když se ničeho takového nedomáhal. Samotný výběr kauce ještě není žádným sankčním řízením, jedná se pouze o úkon, který sám o sobě následky odsouzení neobsahuje. Není tak možné argumentovat tím, že by tento postup již sám o sobě byl nějakým formalizovaným obviněním, na nějž by se vztahovala úprava spravedlivého procesu podle článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Rovněž tak nelze argumentovat řízením podle správního řádu, když zákon o silniční dopravě obsahuje svou úpravu příslušného procesu, kdy se nejedná ještě o správní řízení ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., kde by přicházel v úvahu postup podle ust. § 147 správního řádu (srov. žalovaným zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. května 2014, čj. 9 As 37/2014-43).

[10] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 87 odst. 3 s.ř.s.).

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. listopadu 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.